

Fel, zelfverzekerd en enthousiast, Quinteto Zárate

Zárate live is, meer nog dan op de vorige maand besproken cd, een orkest dat stáát. Nu al is er sprake van een eigen, herkenbare Zárate-stijl. Niet alleen door het transparante geluid dat door de kwintet-bezetting wordt verkregen, maar nog veel meer door de manier waarop ze spelen: zelfverzekerd, fel en enthousiast.

Tijdens de danssets op de laatste salon van het 4-D festival speelt Zárate goed in het gehoor liggende en zeer dansbare klassieke salon-tango's. En met hun uitvoering van nummers als *Canaro en París*, *Recuerdo* en *Pobre Gallo Bataraz* hebben ze, afgemeten aan de reactie van het Eindhovense publiek, al een paar geheide vloervullers in huis.

Voorafgaand aan de salon bracht Zárate een voorpremière van de show *Ensueños de tango* (Droombeeld van tango). De show is het resultaat van een hechte samenwerking tussen Zárate en de dansparen Birkít & Muzaffer en Marisa & Oliver. Dansers en orkest hebben elkaar in deze show wederzijds beïnvloed. Natuurlijk hebben de dansers hun choreografieën aangepast aan de muziek. Maar het orkest heeft ook, op basis van de wensen van de dansers, haar arrangementen veranderd. Deze samenwerking leidt tot een fraaie symbiose tussen de dans en de muziek.

In *Ensueños de tango* komen alle emoties van de tango samen. Het begint afwachtend, vol onderhuidse spanning in het zwaar aangezette, bijna dreigende *Tanguedia*. Bij *Canaro en París* is er ruimte voor spektakel en in de knappe tango-bewerking van het *Theme from Mission Impossible (El Misión Imposible)* krijgen de dansers behoorlijk overtuigend 'ruzie'. Het walsje *Loca de Amor* is een lieflijk miniatuurtje tussen viool en bandoneon, waarbij de hele vioolpartij 'pizzicato' (tokkelend) wordt gespeeld. De finale

is een even vrolijke als spetterende uitvoering van de milonga *La Puñalada*. Behalve dansmuziek speelt Zárate tijdens de show luister-tango's van Pugliese en Piazzolla.

Ensueños de tango zal het aankomend seizoen in de theaters worden gespeeld. Voor iedere tangoliefhebber de kans om te zien dat wat lekker is, absoluut niet van ver hoeft te komen.

Zaterdag 26 juni speelt Quinteto Zárate tijdens de eindsalon van Club El Brillante in Utrecht.

Micha Molthoff, violist en componist van Zárate, vertelt meer over het orkest, de muziek, de oorsprong en de naam Zárate.

Zárate is een naam. In het telefoonboek van Buenos Aires blijkt dat het ook nog eens een naam is die behoorlijk vaak voorkomt. Naast mijn fascinatie voor tango heb ik ook al heel lang een fascinatie voor de stripheld Kuifje.

In onder andere “Het gebroken Oor” komt een generaal voor: Alcazar. In “De zeven kristallen bollen” duikt hij op in een theater in Zwitserland. Hij is dan messenwerper en draagt de schuilnaam “Ramón Zárate”. Een beetje omslachtig misschien, maar ik vond dat ons tango-kwintet een Spaanse naam moest hebben en dan ook nog een naam die iets met het Nederlands én met ons te maken heeft.

Waarom spelen jullie in deze kwintetvorm?

Onze samenstelling is dezelfde als die van het beroemde Quinteto Real van Horácio Salgan. Ik kwam in aanraking met deze kwintet-samenstelling toen ik in een dansvoorstelling speelde op het festival in Edinburgh. Het kwintet waarin ik toen speelde bestond onder meer uit gitarist en componist Alejandro Schwarz en bassist Ignacio Varschausky, beiden oprichters van El Arranque uit Buenos Aires. Gedurende de drie maanden die ik met hen optrok leerde ik veel over tango. De kwintet-bezetting (bandoneón, viool, gitaar, piano en bas) vind ik interessant omdat de klank zo transparant is. Dat komt doordat ieder instrument een heel herkenbaar eigen geluid heeft. Dat musicceert prettig: de rollen zijn heel duidelijk verdeeld en er zijn geen “bijrollen”.

En waarom hebben jullie geen zanger(es)?

Als er sprake is van een solist, is er ook sprake van begeleiding. Op zich vinden we het best leuk om een goede solist toegewijd te begeleiden maar het heeft niet onze bijzondere interesse. In onze laatste paar optredens heb ik zélf de moed opgevat een paar nummers te zingen. Niet in het Spaans maar in het Nederlands: ik maakte vertalingen van een aantal Gardel-klassiekers. Het idee is de niet-Spaanstalige luisteraar een beeld te geven van waar die liedjes nu eigenlijk over gaan. Bovendien is het een aar-

Micha Molthoff studeerde viool aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam en het Utrechts Conservatorium. Als tango-violist speelde hij in Quinteto Bravo en maakt hij deel uit van het Parijse Orquesta Tipica van Alejandro Schwarz. Daarnaast werkt hij als violist en componist regelmatig voor theatergroep Orkater.

Michel Mulder, bandoneonist, volgde de tango-opleiding in Rotterdam bij Carel Kraayenhof en Leo Vervelde. Hij studeerde daar af en speelt sindsdien in diverse ensembles, onder andere met Juan Tajés en Christiaan van Hemert.

Gerard Splint studeerde klassiek gitaar aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam bij Lex Eisenhardt. Hij speelde in diverse ensembles. Verder verdiepte hij zich in de jazz en de Argentijnse Tango.

Katrien Karimoen studeerde piano aan de afdeling Wereld Muziek - Argentijnse Tango van het Rotterdams Conservatorium. Tijdens haar studie speelde zij in het 'orquesta típica' OTRA, en richtte zij met enkele medestudenten het tangosextet Sexteto Puñal op. Na haar studie speelde ze ongeveer een jaar met het tangokwartet Tincho op tangosalons door het hele land.

Luc van Gestel (contrabas), volgde de jazz-opleiding in Rotterdam en kwam daar ook in aanraking met de tango. Hij speelde enige jaren in Sexteto Canyengue en is sindsdien actief in binnen- en buitenland, onder andere met de groep Tango Extremo.

dige afwisseling in ons concertprogramma.

Hoe heb je deze orkestleden bij elkaar gekregen, waar kennen jullie elkaar van?

Eigenlijk kenden alleen Michel en Katrien elkaar al. Mij werd bij het samenstellen van het kwintet aangeraden Michel te bellen. Michel zei mij Katrien te bellen. Ik had veel met onze bassist gebeld en die kwam weer met Gerard op de proppen die ik vervolgens belde. Op een dag zaten we na veel telefoonverkeer bij mij in de huiskamer.

Wat ik prettig en interessant vind aan deze muzikanten is dat ze stuk voor stuk een heel brede ontwikkeling hebben doorgemaakt. Ze hebben of een klassieke- of een pop- of een jazz- of een tango-achtergrond, sommigen zelfs alle vier. Ik heb het idee dat voor alle leden van ons ensemble geldt dat ze een muziekvorm nodig hebben waarin ze vanalles kwijt kunnen, zodat je niet in tien clubjes tegelijk hoeft te spelen om je doelen na te streven.

Hoe zitten jullie arrangementen in elkaar, wat is je inspiratiebron?

Omdat veel van de muziek die we spelen niet in druk is uitgegeven maken we veel transcriptions. Iedereen schrijft zijn eigen partij uit. Dit doen we in een notatieprogramma voor de computer, zodat we de resultaten naar elkaar kunnen mailen. Vervolgens zetten we de resultaten onder elkaar om eventuele meningsverschillen op te lossen. Zo ontstaat er ook een partituur. We zijn sterk beïnvloed door Horácio Salgan en Astor Piazzolla. De laatste tijd schrijven we ook zelf stukken. Dan gaat het anders: bijna iedere repetitie is er wel iemand die een nieuw fragment wil proberen waarvan hij of zij dan alle partijen heeft geschreven of gearrangeerd. Als je zelf schrijft zijn de inspiratiebronnen heel

Quinteto Zárate in Eindhoven tijdens het 4-D festival, zondag 23 mei.

divers. Zo spelen we nu een tango die gebaseerd is op het thema van de t.v.serie *Mission Impossible*.

Hoe bepalen jullie de keuze van je repertoire, wat is de motivatie?

In het begin leek het erop dat Michel het niet zo had op Salgan en ik niet op Piazzolla. Langzamerhand zijn we naar elkaar toe gegroeid. Met name het vroegere kwintet-werk van Piazzolla vind ik nu echt geweldig. Michel houdt nu zelfs van de Quinteto Real-versie van het nummer *Julián*, wat hem aanvankelijk alleen maar aan Tiroler alpenweiden deed denken. Ik heb het gevoel dat we op allerlei gebied steeds meer een ensemble worden. Soms ergert het ons dat er zoveel tijd op gaat aan praten tijdens repetities. Aan de andere kant levert dat ook iets op. Langzamerhand gaan de neuzen dezelfde kant op. Ik hoop dat dat ook betekent dat onze krachten zich bundelen. Als iemand nu met een

